

си строїтъ на малко пространство кѣщи прїятны и егодні за многочисленна челядь; тѣй щото да е провѣтрена съ добръ распредѣлены стаи за да са държатъ чисти лесно, и обдържаньето имъ да не изисква голѣмы разноски.

Той поиска щото сѣка голѣмичка кѣща да има единъ салонъ и една малка колонада съ малкы стаи за сичкытъ свободны лица. Но строго запрети множеството и голѣмината на стаитѣ. Тѣзи разны образцы на кѣщи съразмѣрны съ членовѣтъ на челядитѣ послужихъ да са украси и уреди съ малко разноски една часть отъ града, когато другата часть вече застроена споредъ каприцитѣ и богатствата на частнытъ лица, имаше, при сичкото си вѣншно великолѣпіе, едно распредѣленіе помалко прїятно и помалко егодно. Новытъ този градъ са построенъ въ много кратко време, защото съсѣднытъ брѣгъ на Гръція му достави добры архитекторы, и отъ Епиръ и други мѣста на Еллада бѣхъ призованы многочисленны дръводѣлцы и зидари съ условіе като си свършѣтъ работата, да са поселѣтъ около Салентъ и да земѣтъ тамъ земи за работенъе.

Живописѣтъ и ваяніето са видѣхъ на Ментора искуства които не трѣбаше да презре; но искаше малко нѣкои челоуѣцы да са посветѣтъ на тѣзи искуства. Той основа едно училище въ което имаше учители искусны които испытвахъ младытъ ученицы.

„Не трѣба, думаше той, да са прїематъ духове слабы и долны въ тѣзи искуства които не сж отъ не-обходимытъ; слѣдователно въ туй училище трѣба да са допустѣтъ момцы съ духъ които обѣщаватъ много и иматъ наклонность кѣмъ искуството. Онѣзи, които сж родены за художества помалко благородны, съ поголѣма полза быхъ са посветили на другытъ нужды на республиката. Не трѣба, прилагаше той, да употребявамы ваятелитѣ и живописцытъ на друго освѣнъ на опазване на помена на великытъ челоуѣцы и на великытъ дѣла; въ общественнытъ съоржденія или на гробовѣтъ трѣба да са опази сичко което е извършено въ полза на отечеството.

Но умѣренностьта и простотата на Ментора — не забранихъ голѣмытъ зданія потребны за коннытъ и ко-